

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

- Avuy 3 de Mars.—Sts. Hemeteri, Celedoni y Medi mrs.
 Dill. 4.—S. Casimir rey y S. Lluci p. mr.
 Dim. 5.—El Bto. Nicoláu Factor y santa Faina.
 Dimec. 6.—S. Olaguer arquebisbe y bisbe de Barcelona.
 Dij. 7.—S. Tomás de Aquino dr. y santa Perpétua.
 Div. 8.—S. Joan de Deu fundador y santa Erenia mr.—*Abstinencia de carn.*
 Dis. 9.—S. Paciá b. de Barcelona y santa Francisca viuda romana.—*Anima.*

QUARANTA HORES.—Continúan en la iglesia Parroquial.—La exposició de S. D. M. comensa á les 5 y mitja.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'50	Ptas.
Mastay.	17'25	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	12'25	«
Mill.	14'50	«
Panis.	15'00	«
Mongetes.	25'00	«
Fabes.	16'00	«
Besses.	18'00	«
Llubins.	11'50	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	01'00	«

Núm. 36

CAP D'ANY
DE LA MORT DE

Donya Lucia Castelló y Daniel

(A. C. S.)

Sa filla, Josepha Pons, fill politich, Eveli Barnadas, nets, germá, germanes politiques y demás familia, pregan á sos amichs y coneguts se serveSCAN assistir á alguna de les MISSES que pera l'etern descans de la seva ánima se celebrarán el dissapte dia 9, de dos quarts de sét á dos quarts de dotse del matí en la capella del Santíssim en la iglesia parroquial de Sant Esteve.

Olot, Mars de 1901.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.

Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

LA POTENCIA DE LA CREU

Carta-Pastoral del Ilm. Dr. don Joseph Torras y Bages, Bisbe de Vich, en la Quaresma de 1901.

Hem tingut l'honor de rebre la notabilíssima Carta-Pastoral que ab el titol dalt expressat ha dirigit als seus feligresos l' Ilm. Bisbe de Vich y la lectura de tan interessant document ens ha fet entrar en ganes de ferne un extracte, si 'es que possible sia extractar lo que ja en si es una condensació d' un punt de filosofia cristiana que fa referència ab la sabia institució quadressimal com á element de concentració del esperit subjugat per la sensualitat y la vanitat que tant facilmente s' apoderan del cos portantlo per camins falsos y per tan agradables com mentideres fantasies.

Van passant els sigles, diu, y la Quaresma persevera y encara que hi ha molta distancia desde que Nostre Senyor Jesucrist va comensar á publicar la lley de gracia ab la predicació de la penitencia y molta dife-

rencia de les riberes del Jordá ab les del Ebro y del Sena, en plé sigle XX y en la moderna Europa, la penitencia del Redemptor y dels seus primers deixebles és la mateixa, se' funda en idéntichs princis, encara que nostres observancies y mortificacions sian en gran manera més suaus que les que aquells practicavan.

Per desgracia, anyadeix, la observancia quadragesimal ha mimvat terriblement; lo poble cristiá ha suferit la influencia del augment de la riquesa, de la multiplicació dels goigs materials y 'l desvanexamént que porta la falta de vida recullida. En altres pobles potsér el perill d' aquest desvanexement no es tan gran; pero entre nosaltres els meridionals perilla que la falta de la concentració cristiana no porte una gran superficialitat en els caràcters que 's tradueix en la lleugeresa é inconstancia de la vida. La fé cristiana y la gracia divina, de la qual aquella es el primer pas, son igualment necessaries á tots els homes pera salvarse; pero externament, en l' ordre de la vida pública, els nostres pobles de imaginació més viva y de passions més ardentes, sentan á faltar més aquella influencia sobrenatural, y així s' explica 'l fet de

que en aquestes nacions catòliques haja coincidit el fet de la decadència de la professió de vida catòlica ab la decadència de la vida política y de la influència internacional en el moviment públich de la civilitació universal.

Que la Sabiduria Divina instituí la Quaresma com una observancia convenient al home, está corroborat fins per la sabiduria purament humana: els antics filòsofs, els sabis de tot el mon ens han ensenyat sempre que reprimir els sentits es l'única manera de trobar la quietut del esperit y la serenitat y acert del enteniment.

La ciencia humana atacada de una especie de esterilitat, els seus nobles esforços no produexen efecte més que sobre de un petit circol, y no se generalisan extenentse per la humanitat; carexen de forsa edificativa, se quedan en la regió de la intel·ligencia y no arriban á formar costums, ni á fer prevaler en la vida la prudencia, la justícia, la fortalesa y la templansa.

Tan el mundá antich com el modern s'ajonolla devant de les seves passions, convertintles en símbols, en idols, rendintlos hi el tribut de tota la seva vida, perque la concupiscencia tan del esperit com de la carn es més forta que l'home y 'l, vens convertintlo en son escláu. Res nou hi ha en la Humanitat que en el curs del sigle va repetintse á si mateixa y per aixó veyém que aquella germinació espontània que produian els idòlatres del sol, del aygua, de la forsa bruta, de la impudicia, etc., se reproduex en els poetes, artistes y filòsofs y fins en la pràctica de la vida social, y 'ls importants espectacles de la naturalesa, el gros tarrabastall intern de les grans passions, la forsa volcànica de les concupiscencies; les parcials revelacions de la Bellesa, la llum llampe-

guejant entre tenebres del enteniment de l'home pervertit, ara veyém també com engendran, disminuïda la fé en nostre gran Llegislador Jesús, una literatura, un art, una vida pràctica, regintse no segons la eterna lley divina, sino per la lley del pecat, que ha arribat á esser la lley de una gran part dels homens.

M. V.

(Seguirá.)

Conferències íntimes donades en la Secció de Lletres del Institut Olotí. Segona Conferència, per don Joseph Gassiot y Magret; tema: Els sistemes electorals y la representació del país. (1)

Al arribar á la época contemporànea, se deixá sentir la necessitat de que l'absolutisme del poder tingués una limitació en les formes representatives, mes els que cuydaren de implantarles venian influits per la revolució francesa y en sa consecuenca donavan exagerada importancia al element individual, concedian á la lley com á simple expressió de la voluntat del major número, y sustentavan un conjunt de principis fills de la filosofia racionalista, formant aquest parlamentarisme de quina transcendencia social y política ens ocuparem més endavant.

Una de les idees que s'han proclamat en els temps actuals, es la igualtat y universalitat del vot, suposant que tothom te prou capacitat pera jutjar de les cuestions polítiques.

(1) Invitats á publicar nostra conferència, ens hem vist obligats á resumir alguns punts y á introduhir algunes modificacions pera atendre a les aclaracions que se'ns demanaren.

Grans obstacles se presentavan pera obtenir una exacta representació del país, no admetent previament una organització segons els interessos socials. Se presentaren un gran número de sistemes electorals dels que 'n donarèm una petita idea.

Precis ens es comensar per la *Lley de les majories*, sistema que descansa en la presumpció de que la justícia està en la opinió de la majoria, mes aquesta no depèn absolutament del número.

Deixant apart aixó, podrà mol bé aplicarse el vot de la majoria quan se tinga que designar una sola persona, mes si han de ser moltes, podria darse el cas de que totes resultessin de un partit que conti ab pochs més vots que son contrari que se quedaria sense representació. Ademés que si les eleccions d'aquestes se fan per districtes, pot mol ben esser que la minoria guanyi á la majoria com succehi en Suisa en 1894, que 170.000 elegiren la minoria y 147.000 la majoria; lo que passarà quan aquests districtes tingan un número desigual de electors y sumant els que han votat no corresponguin al número de diputats elegits.

Fácil era poguer donar entrada á les minoris en el Parlament, fent aixís que ab la diversitat d'opinions ens surtis la discussió sempre convenient pera aclarar y avalorar les lleys, mes no ho era tant, conseguir que totes les forces electorals estiguessin proporcionalment representades:

El comte de Grey presentá en 1836 el sistema del *vot restringit*, que segons l'aplicació que ell hi donava, dels vuyt candidats sols l'elector podia votarne cinch y aixís s'assegurava que 'ls altres tres fossin de les minories; aplicat á Inglaterra en 1867 ha sigut admés per diferents païssos. Mes te 'l defecte, que la lley já senyala la proporció que

han de guardar els partits, quan en la realitat ses forces podein estar diferentment distribuïdes y ademés senyala una restricció gran del dret electoral.

El sistema del *vot acumulat*, defensat per Mr. James Garth y usat en les eleccions acadèmiques d'Inglaterra de 1870, consisteix, en que l'elector tinga tants vots com individus han de nombrarse, mes poguentlos donar tots á un sol ó distribuïrlos en varis; aixís les minories acumulant sos vots logran estar representades, mes també s'ha dat el cas de que procedint ab major tàctica per haber calculat avans les seves forces, hagin derrotat la majoria. A més d'aixó desnatura la elecció, que te que ser la confluencia de varis judicis de distintes persones y aquí aquestes no fan més que repetir sa opinió.

S'han combinat els dos sistemes limitant el número de vots al elector, pero concedintli poguerlos acumular. També s'ha concedit que pogués votar un número igual de candidats que tenian que elegirse, mes divent escriurer els noms en una sola papeleta, entenent que al primer se li dona un vot enter, al segon mitj, al tercer un ters de vot, etc. Com se veu, subsisteixen els inconvenients indicats, á més de que suposan major complicació.

Fins aquí les minories sols veyan representades ses forces de una manera més ó menos aproximada; pera conseguir una proporcionalitat exacte en la elecció, s'idearen més de quinze sistemes que prenian per basa 'l *co-cient electoral*. Consisteix aquest en dividir el total de electors pera 'l de persones que tenen que designarse y aquest número representarà 'l de vots que se exigiran á cada diputat, serà el títol de dret pera poguer obtenir el càrrech.

Prescindint de si aquest cocient s'ha de ficar avans ó després de la elecció, de si pera obtenirlo s'han de contar solsament els que han votat ó els que probablement ho fassin ó tots els que tenen dret á ferho, de si aquest cocient ha de ser sempre fíxo ó pot esser variable, de si ha de ser igual en tots els districtes ó si pot esser diferent y de moltes altres dificultats que presenta, resultarà que sempre uns diputats tindran vots sobrants, mentres que altrás no podran arribar al tipo fíxat.

Examiném en primer lloch el destí que s'ha volgut donar als vots sobrants: Tomás Hare, deya, que l'elector indiqués sa voluntat fent una llista en la papeleta ahont votés, Rigly Smit solucionava la dificultat fent les eleccions en distints dias, Lamed en distintes urnes y Rivoire que se fes l'escrutini al mateix temps que la elecció y quan tingués el suficient número de vots fos proclamat, Fiuher deya que se repartís á cada elector una cédula que deuria passar després á recullir el candidat fins á obtenirne les fixades per la ley, Walter Bailly que l'elegit pogués distribuir ab tota llibertat els vots que li fossin sobrès, Naville ho encarregava al gefe del partit polítich y fundantse en el mateix principi que l'ciudadá, vota al partit y no á la persona; s'han ideat una serie de sistemas que no detallarem, siguent la Associació reformista de Ginebra la que avuy representa aquesta tendencia.

Pera resoldrer les dificultats que se presentavan quan els candidats nó lograven el número de vots fixats en el cocient electoral, la ley de Dinamarca de 1895 concedia la representació als que arribessin á la meytat, Fiuher deya als que'n tinguessin dos terceres parts y la ley de Neuchatel als que'n tinguessin major número.

De tots modos resultava una desigualtat en la representació que portavan els membres del Parlament, lo que volia remediari Simón Sterne en sos efectes legals, diguent que'l vot d'aquests fos també desigual.

Es d'aplaudir la activitat que se desplegó en estudair aquests assumptos, en quant tendeix á fer efectiva la intervenció del poble en el govern de la nació, la que deurá ser més ó menos amplia segons el bon sentit y grau de il·lustració de cada país. Necessari se fa també una organisació política adecuada y pendrer les majors precaucions pera evitar que les eleccions se falsegin com á tots ens consta se fa de la manera més asquerosa en nostres dias.

(Acabará.)

El meeting de Crespiá

Diumenge passat va celebrarse á Crespiá un meeting de propaganda catalanista organísat per la Agrupació d'aquell poble pera commemorar l'aniversari de la seva inauguració.

Hi assistiren nutrides representacions dels centres catalanistes de Figueras, Banyolas, Besalú y Girona y una gran gentada dels pobles vehins. Pera pendrer part en el meeting, arribaren també á Crespiá els senyors Roca y Folguera de la Junta Permanent de la Unió Catalanista.

L'acte comensá á les tres de la tarde. Per haverhi hagut dificultats de caràcter oficial que impediren que's celebrés á la plassa, s'efectuá en una era in mediata á la població.

Feta la presentació dels oradors pel senyor Gallostra, president de la Agrupació de Crespiá, prengué la paraula el senyor Presas, representant del setmanari *Llevor* de Sant Feliu de

viuixols, excitant à l'auditori pera que estimés à Catalunya y treballés pera la seva dignificació.

El senyor Bremont, de Banyolas, digué que 'l catalanisme no es revolucionari y que no 's vol imposar per la forsa sino pera la convicció.

El senyor Roca, exposà alguns dels principis del nostre programa, demostrant la seva justícia. Exposà les iniquitats à que dona lloch el centralisme imperant y acabà dihent que 'ls catalans haviam de dignificarnos, traientnos de sobre alguns defectes que nos hem encomanat.

El senyor Malagarriga, de Figueras, demostrà la justícia de la nostra causa, apoyantse en rahons històriques.

El senyor Ribas, de Girona, digué que, per dignitat, tots els catalans haurian de ser catalanistes.

El senyor Folguera, de Sabadell, explicà la missió dels que van per Catalunya, predicant la bona doctrina. Demostrà com Catalunya, ab la autonomia, podria viurer sense que 'ls tributs pesessin de molt com avuy pesan. Acabà dihent que pera ser catalanista no s' havia d' abdicar de les idees politiqués que cada hu professi, sino que n' hi havia prou ab que 's posés per damunt de tot l' amor à Catalunya y à la restauració de la seva personalitat.

Tots els oradors foren molt aplaudits per aquella munió de gent de totes edats y sexes que s' havian reunit pera sentir la predicació de la nostra doctrina.

Després del meetincli, un coro que ja poch s' ha organitzat à Crespià cantà ab molt gust y afinació algunes cançons catalanes, acabant ab *Els Segadors* que foren corejats per el públich.

Després la multitud va desferse, els congregats varen despedirse, dirigint-

se bona part d' ells cap à Banyolas pera celebrar un acte consemblant.

J. R.

SECCIÓ COMARCAL.

CAMPRODÓN.

26 de Febrer.

Hem passat les festes de Carnestoltes ab la acostumada desanimació dels demés anys, pero aquest any no es de estranyar tenint en compte l' escassetat del treball que venim sufrint desde fa molt temps.

Encara hi havia per tots els vols de la vila quatre dits de neu quan tornà à nevar de nou la prop passada setmana, posantseni un gruix més que regular. Ara per ara, si bé fa molt fret, el sol lluheix que 's un gust.

Seria bo que nostre Corporació Municipal se cuydés de fer traurer el glas que hi ha en les aceres de nostra vila, que continuament amenassan al transeunt ab el perill de trencarse qualsevol os.

El corresponsal.

BANYOLAS.

28 de Febrer.

Com indicava en ma anterior, anarem à Crespià el 24 del mes passat à commemorar el primer aniversari de la seva Agrupació. Sortirem de Banyolas ab els companys de causa de Barcelona, Sabadell, Girona y una bona representació de nostra Lliga.

En el pont d' Esponellà forem rebuts per una comissió de l' Agrupació de Crespià ab un crit de visca Catalunya. Al arribar à dit poble, la primera visita que ferem fou à don Pere Ordís, diputat Provincial, el qual ens rebé ab la amabilitat que tant caracteriza à dit senyor, permanesquent la comitiva llarga estona en sa casa.

Se donà comens al meeting à les dues, els oradors estigueren bé y foren aplaudidíssims. En Salvador Bremont parlà en nom de nostra Lliga. Es un jove d' uns vint y dos anys y advocat, parlà molt bé y correctement y aixó que en públich no havia parlat may, siguent dels més aplaudits.

Al arribar à Banyolas tota la comitiva, ens dirigirem al local de nostra Lliga y com que 'l conserge havia repartit unes elegants fulles d' invitació color groch y ab les quatre barres, hi acudí una gran gentada à es-

coltar la bona paraula. Parlaren el jove Bremont, don Joseph M.ª Roca, de Barcelona, don Joseph Gallostra, de Crespià, don Manel Folguera y algún altre que no recordo y també se llegiren poesies patriòtiques. Com he dit avans, fou molta la concurrència la qual quedà del tot complascuda tant del senyor Roca com del senyor Folguera. Ab actes com aquest anirém lluny.

A Crespià varem tenir el gust de saludar á don Francesch Cambó, sembla que està millorat de la seva enfermetat, de lo que 'ns en alegrém moltíssim.

Encarrego als llegidors de SANCH NOVA que vagin á escoltar á Mossen Oliver, missioner d'aquesta, es un orador sagrat de fama, elocuent y que ho fa bé, al mateix temps un catala de cor.

El corresponsal.

PRIMER CERTAMEN LITERARI DE BERGA

Prenent per pauta el digne exemple que, d' any en any, ne son objecte la major part de poblacions de nostra aymada Catalunya, en lo que referencia fá al desenrotllament de la literatura patria, que les enalteix y cubreix de gloria, Berga, que 's precia de recullir tot lo que 's noble, convida als poetes y prosadors de la terra catalana á pendrer part en el Certamen Literari qu' enguany projecta celebrar, quin se regirà per le següent:

CARTELL.

La poética Festa se celebrarà en aquesta ciutat de Berga, el dia 24 del prop vinent mes de Juny, festivitad de San Joan Baptista, en la qual serán adjudicats els següents: PREMIS.

I. La Flor natural, premi d'honor qu' ofereix la Comissió organitzadora del Certamen, al autor de la mellor composició en vers, de tema lliure.

Qui obtinga aquest premi, deurá ferne present á la dama de sa elecció, la qual, proclamada REINA DE LA FESTA entregará tots els altres premis als qui guanyadors ne sian.

II. Un Baròmetre Aneroide ab incrustacions d' or y argent, que ofereix l' Excm. Ajuntament d' aquesta Ciutat, al

autor de la mellor descripció, escrita en correcta prosa de les belleses naturals de la campinya de Berga y sos encontorns, apuntant els més pràctichs y realisables medis pera convertir á nostra ciutat en una de les principals poblacions de estiuieg. L' Ajuntament s' obliga además, á adquirir per lo menys, doscents exemplars de l' obra premiada si aquesta es feta imprimir y posada á la venta pública per son autor. Si passats tres mesos després de la celebració del Certamen, l' autor no s' hagués cuydat de donar á l' estampa son treball, y l' Ajuntament ho cregués convenient, podrá ferla imprimir á costas del Municipi, regalantne doscents exemplars al autor.

III. Una rica escribania de plata ab atributs de la Patúm, que ofereix el Diputat á Corts per aquest Districte don Antoni Rosal, al mellor estudi, en prosa ó vers, referent á la tradicional festa bergadana "La Patúm".

IV. Una flor de plata artísticament treballada, que ofereix el Diputat provincial per Manresa don Lluís Vila, al mellor aplech de noticies y tradicions, en vers ó prosa, del Pi de les tres branques.

V. Un pergami de plata, que ofereix el Diputat provincial per Manresa don Joan Pelfort, al autor del mellor treball en prosa, sobre la célebre frase del Cardenal Monescillo: "L' únich modo de resoldrer la cuestió social, es per medi de pá y fulles de Catecisme."

VI. Una ploma de plata ab incrustacions d' or, que ofereix el periódich setmanal d' aquesta ciutat *La Verdad*, al qui, ab bona prosa, descriga les ventatjes que á Berga, á sa comarca y l' empresa, reportará el pas del ferro-carril per aquesta ciutat, y lo beneficiosa que 'n surtirá l' actual Companyia del Tramvia de Manresa á Berga.

VII. Un artístich plat decoratiu d' argent ab esmalts, que ofereix el periódich quincenari d' aquesta ciutat *Lo Pi de las tres blancas*, al autor del millor treball inédit, en vers, sobre un fet històrich, tradició ó costúm de la comarca bergadana.

VIII. Cent pessetes en metálich, que

ofereix le societat recreativa "Centre Canalista," d'aquesta ciutat, á la mellor memoria històrich-descriptiva del Santuari de Queralt.

IX. Les obres publicades per el sabi Reverent Antoni Comelles, luxosament encuadernades, que ofereix el "Casino Bergadá," á la millor biografia en prosa, del que fou rector d'aquesta ciutat Reverent Dr. D. Ramón Moreta.

X. Una artística copa d'argent ab l'escut de Catalunya, que ofereix el "Foment Regionalista de Berga," al mellor estudi crítich dels defectes actuals de la rassa catalana ab exposició de medis prácticichs pera lograr la seva desaparició.

XI. Una artística cigarrera d'argent, que ofereix el senyor Tresorer del propi "Foment Regionalista de Berga," al mellor quadret describint un aplech ó festa major en un poble de montanya.

XII. Una ploma de plata y or, que ofereix don Manel Farguèll, á la més complerta col·lecció inédita de cançons populars propies de la comarca.

XIII. Una lámina de plata y or, contenint els goigs que 's cantan á Queralt, que ofereix don Joaquím Farguèll á la mellor poesia á la Verge de Queralt.

XIV. Una joya artística de plata, que ofereix don Ramón Pujol y Tomás, al autor de la monografia que mellor descriga, "las aygues manantials, rius, torrents y fonts," del territori Bergadá, "ab sos usos, aprofitaments y utilitats," en els distints rams en que s'apliquian. De la monografia que en dit sentit fos premiada, si no excedeix de 400 planes, se'n regularán 100 exemplars al autor que resultés ésser premiat.

XV. Un ramet de pensaments d'argent, que ofereix el senyor don Joaquím Alorda, á la mellor composició poética que enalteixi algún fet històrich de Catalunya.

Podrán concedirse ademes, els accésits y mencions honorífiques que 'l Jurat judiqui ben merescuts.

Tots els treballs deurán ésser rigurosament inédits y escrits en antich ó modern catalá y en lletra clara é intelegi-

ble, quins deurán ésser remesos y dirigits al senyor Secretari del Jurat, Plasseta de la Ciutat, núm. 4, pis 1.er, Berga, per tot el dia 22 de Maig vinent, junt cada hù ab un plech clos que continga 'l nom del autor y duga demunt, escrit, el títol y lema de la composició.

No s'entregará 'l premi al autor qual nom no consti clarament expressat en el plech respectiu, ó vagi en forma d'anagrama, pseudónim ó altre contrasenya.

Deixará d'adjudicarse tot premi, qual treball que obti á n'ell, no siga, á criteri del Jurat, digne de mereixel.

Els plechs que continguin els noms dels autors no premiats, se cremarán en l'acte mateix de la Festa.

Que Deu vos dongui inspiració y á nosaltres bon acert en el fallo qu'es de vindrer.

Berga Febrer de 1901.—El Jurat:—President, Jascinto Verdagner, Pbre.—Vocals, Narcís Oller.—Marián Vayreda.—Joseph Cárdena.—Secretari, Angel Salabert.

CRÓNICA LOCAL.

Pera avuy á les nou de la nit está anunciada la solemne vetllada necrológica que l'Institut Olotí dedica á la memoria del insigne Dr. Morgades (Q. D. T. A. C.) En ella y pren part la Secció de Lletres ab treballs en vers y prosa, copostos *ad hoc* y la Secció de Música executant composicions per l'Orfeo y quinteto de corda.

En el número passat ens oblidarem de donar compte de la funció que 'l diumenge anterior havia tingut lloch en el Col·legi de PP. Escolapis y aquest oblit te la seva justificació. Atentament convidada nostra Revista, el redactor que te encomanades aquestes tasques no pogué assistirhi per malaltia y per consegüent no reberem la corresponent relació. Ab tot, per referencies sabém que la dita funció fou ameníssima, que estigué sumament concorreguda y que com sempre la concurrència ne sorti en extrèm

complascuda alabant el desembrás y delicadesa ab que 'ls deixebles d' aquell establiment interpretaren els variadíssims papers que 'ls hi estavan encomanats. Aixís ens compláu consignarho pera satisfacció dels Pares que dirigeixen aquell establiment y de les families dels alumnes que hi prengueren part.

Els alumnes de la Preceptoría de llatí d' aquesta vila, junt ab son director el Rvt. Miquel Tubáu, Pbre., obsequiarán á son patró Sant Tomás de Aquino ab les següents funcions relligioses:

Dijous, dia 7, á les vuyt del mati Missa de Comunió que 'ls Escolars aplicarán en sufragi del ánima del Reverent Bartoméu Jordá Casanova, Pbre. (q. e. p. d.)

Divendres, dia 8, á les vuyt del mati Comunió general ab plática preparatoria per el Rvt. Miquel Tubáu, Pbre.

A les 10, Solemne ofici, en el que la Capella de música de la iglesia Parroquial cantarà la missa del Rvt. Francisco Andreu. Ensalzará les glories del Sant el Rvt. Miquel Pujol, Coadjutor d' aquesta vila.

A les cinch y mitja de la tarde, Solemne funció relligiosa ab sermó que dirá el Rvt. P. Lluís Sancho, rrelligiós Carmelita.

També 'ls alumnes de les Escoles Pies d' aquesta vila, presidits per el

P. Rector y Professors de les mateixes, obsequiarán á son patró Sant Tomás de Aquino, ab Comunió General ab plática preparatoria, Solemne Ofici á tota orquesta, en el que 's cantarà la missa de Santa Cecilia, composta per el Rvt. P. Roca, escolapi, panegerisant les glories del Sant el Rvt. P. Joseph Dalmáu, professor de les mateixes. Per la tarde se celebrará una devota funció, en la que 's cantarán quinze escullides Ave Maríes en memoria del quinze nusos del cingul de Sant Tomás.

Després de dita devota funció, se cremará un bonich ramellet de focs artificials. Durant el dia s' aixecarán globos aereostátichs de diferentes formes.

En el número pròxim publicarem el programa de la vetllada literari-musical que tindrà lloch en el saló d' actes de dit Col·legi el diumenge vinent.

Divendres al mati, morí á Canet de Mar, don Ramón Estorch y Massegú, persona molt coneguda en nostra vila.

Ab tant trist motiu, rebí sa tribulada familia nostra més sentit condol, al mateix temps que supliquem á nostres llegidors una oració pera l' ànima del finat.

A. C. S.

OLOR.—Imp. de N. Planadevall.—1901

DEFUNCIÓNS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 23 del passat al 1 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIÓNS				
Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
23	Jaume Noguer Berga. . .	Sta. Magdalena	casat	44
25	Maria Pujéu Codony. . .	Hospital	casada	23
26	Dolores Solé Turró. . .	Sant Rafel	viuda	64
27	Sabina Pluxa Casadevall..	Roser	casada	60
27	Agna Puigvert Molins. . .	Clavaguera	soltera	46
28	Magdalena Roura Pujol. .	Paláu	viuda	60

Noys, 0. || Noyes, 1.

NAIXEMENTS

Noys, 5. || Noyes, 0.

Total defuncions, 7. | Total naixements, 5.

LA GRESHAM

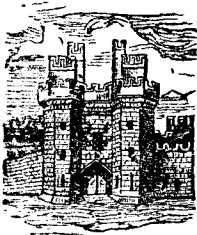
COMPañIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales
vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPañIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterias, 53, 1.ª

LO POSITIU

AVÍS AL PÚBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un
complet y variat assortit de capes desde el módich preu de 17 y mitja á
100 pessetes y un gran assortit de géneros última novetat pera la estació de
hivern, confeccionanse trajos á mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en
avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les
sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres
capitals.

Sé necessita una Aprenenta

La Senyoreta Francisca Arimany y Castanyer

DIBUIXANTA Y BORDADORA,

que habitava'l tercer pis del carrer de la Maduixa núm. 2, te'l gust de posar
en coneixement del públich l' haberse trasladat al carrer Major núm. 15, y
Mosca núm. 2, pis 2.^{on} hont se dibuixa y broda ab tota perfecció, esmero y
promptitut, emprenquent á son càrrech els treballs més difícils en aquest
art.

Carrer Major núm. 15 y Mosca núm. 2, pis 2.^{on}